

Invenția se referă la agricultura, în special la pomicultura, și anume la un procedeu de tăiere a tulpinilor de zmeur după plantare.

Plantarea zmeurului se face primăvara, când pericolul înghețului a trecut până la intrarea în vegetație și toamna, de la ieșirea din vegetație până la venirea înghețului, în gropi, șanțuri, brazde deschise cu plugul la adâncimea de 30-32 cm sau în sonde perforate cu burghiul hidraulic. Plantele, admise pentru plantare, trebuie să aibă grosimea la baza tulpinii nu mai mică de 10 mm și sistemul radicular cu lungimea de peste 15-20 cm, iar tulpina se scurtează la 30-35 cm. După plantare fiecare plantă se mușuroiește, iar solul între rânduri se afânează.

Este cunoscut procedeu de tăiere a tulpinilor la zmeur, care prevede, în anul întâi, primăvara, tăierea drajonilor la nivelul solului [1].

Dezavantajele procedurii constă în aceea, că se micșorează considerabil rata de prindere a plantelor și formarea drajonilor, deoarece mugurii axilari de pe tulpini pornesc primii în creștere și formează aparatul foliar, care acumulează substanță organică și favorizează prinderea și creșterea plantei.

Mai este cunoscut procedeu de tăiere a tulpinilor la zmeur prin scurtarea drajonilor până la 10-12 cm (3-4 ochiuri) [2].

Dezavantajele acestui procedeu constau în aceea, că tăierea tulpinilor la 10-12 cm provoacă formarea lăstarilor din mugurii axilari. Frunzele noi formate acumulează substanță organică și favorizează prinderea și creșterea plantei, însă creșterea intensă a lăstarilor din mugurii axilari și fructificarea lor, în anul plantării, împiedică creșterea drajonilor din mugurii adventivi pe rădăcini, în detrimentul recoltei din anul viitor.

Problema tehnică pe care o rezolvă invenția propusă este mărirea ratei de prindere a plantelor după plantare, formarea drajonilor bine dezvoltati, care asigură recolta anului următor.

Esența invenției. Procedeu de tăiere a zmeurului în primul an după plantare, conform invenției, înlătură dezavantajele menționate mai sus, prin aceea că include tăierea tulpinii plantei-mamă, la nivelul rădăcinilor, atunci când drajonii noi formați ajung la o înălțime de 10-15 cm. Prin urmare, această procedură inițiază dezvoltarea a cât mai mulți drajoni pe rădăcini, care asigură o recoltă constantă și de calitate.

Practic, se suprimă planta veche de doi ani, imediat deasupra primelor rădăcini, sub un unghi de circa 30 grade față de orizontală, când drajonii tineri noi formați ating înălțimea de 10-15 cm. Tăierea tulpinii se face oblică, deoarece se execută mai ușor decât cea perpendiculară, iar tăietura iese curată și mai netedă.

Muncitorul poate efectua tăierea oblică a tulpinilor bienale, indiferent de poziția lor în spațiu, cu foarfecul de grădină universal sau cu foarfecul ergonomic.

Rezultatul tehnic al invenției permite sporirea ratei de prindere a plantelor de zmeur și formarea drajonilor bine dezvoltati, care asigură recolta anului următor.

Invenția se explică cu ajutorul următoarelor fotografii:

- fig. 1. Plasarea drajonilor la o adâncime la care nivelul solului este cu 2-3 cm sub nivelul la care s-au dezvoltat în drajonieră;
- fig. 2. Distribuția uniformă a rădăcinilor și acoperirea lor cu sol;
- fig. 3. Începutul vegetației și creșterii lăstarilor;
- fig. 4. Tăierea tulpinii plantei-mamă, la nivelul rădăcinilor, sub un unghi de circa 30 grade față de orizontală, atunci când drajonii noi formați ajung la o înălțime de 10-15 cm.

Exemplu de realizare a invenției

Momentul optim de plantare este toamna, înainte de venirea înghețurilor și primăvara, foarte timpuriu. Plantarea drajonilor se face în gropi de 40/40/40 cm. Pentru forma de conducere în gard fructifer, unde distanțele pe rând sunt mai mici, drajonii se plantează în șanțuri de 30/30 cm sau pe brazde efectuate cu plugul, la adâncimea de 30-32 cm.

La plantare se vor admite numai drajonii care au muguri viabili pe tulpini, cu rădăcini sănătoase, turgescente, neafectate de ger sau deshidratate. Fasonarea constă în tăierea (retezarea) tulpinii drajonului la 20-25 cm, iar rădăcinile vătămate, uscate și rupte se înlătură. Drajonii se plantează la o adâncime la care nivelul solului este cu 2-3 cm sub nivelul solului la care aceștia s-au dezvoltat în drajonieră (fig. 1). La plantare (în fiecare groapă) se mai administrează câte 5-6 kg mraniță, 30 g superfosfat, 15 g sare potasică și 15 g azotat de amoniu pentru fiecare plantă și care în prealabil se amestecă bine cu pământul. La plantare, rădăcinile se îndreaptă în spațiul gropii în toate părțile, astupându-le cu sol fertil (fig. 2). Îndată după plantare, plantele de zmeur, obligatoriu se udă și se mușuroieșc, iar tulpinile se mai reduc până la nivelul mușuroiului, respectiv 15-18 cm. Primăvara îndată ce se poate intra pe teren, se efectuează o afânare a solului la 3-4 cm, tot acum și plantele se dezmușuroiesc. O dată cu pornirea în vegetație apar lăstari pe tulpinile bienale și drajoni din muguri adventivi (fig. 3), iar când drajonii noi formați ajung la o înălțime de 10-15 cm se tăie tulpina plantei-mamă, la nivelul rădăcinilor, sub un unghi de circa 30 grade față de orizontală (fig. 4).